

אמר עזמות...

(סוף מעמוד ב')

הו, כמעט כמו בתל אביב. אפס, האן זה פלא: ה"אינטליגנציה" החיפואית הראשונה העו"ד הרביעיוניסטי ואנשי "זכותנו", כנדת משום מה את ה"פליאו" של עכו"ם ובבלכה לא יפול; הלילה מכספס כורת בידו אחב".

זאת ועוד: אחרת: השלט של הפירמה "מ. וזנגוף ושות'", המתנוסס לתפארה מעל גוזזטרות שרדו במרכז הפסחרי בחיפת כתוב בסגנון הבית-לאומי—אנגלית בלבד ועברית מאן דכר שמה.

ההוה מעין מרעירנו האהוב לעשות כזאת תוככי תל-אביב?...

וכי תחשקו רבותי, לקבל לקח בתורת תסו"ר גולם כמלכות שדי (קרי: הסוציאליסמוס) שפי רה בעל עבר מרקסיסטי טהור עם נסיון של 40 גות עבודה בארצנו, תטריחו נא עצמכם רשם בשעוריה-ערב אשר בהנהלת המהנדס ג. בכית-הפועלים בחיפה, וכל הקודם—זכה.

תלמידו הצעיר מחיפה כותב לי אף הוא ומס' נזדמנתה... אגמה לתחנת-הרכבת בחיפה כרו לפני אחד הבנינים ראיתי על גבי הכוול ש שחור כתוב אותיות לכנות, כמוכן: האנגלית לזה ראש הערבית באמצע והעברית למטה, כמו ד... המסתכלתי חיטב לקרא את הכותוב ונמלאתי

חרדה. אמרתי—וכך חשבתי לרנע—כי נמ' צא הנני ברוסית הסובייסית. מסתכל אני שוב ויורא פעם ופעמים. מה רוצה לומר: "ס ו ב ו ה כ ת ע נ י ם ?". חשבתי כי כאן משרדו של אחד משליחי מוסקבה, סוכנם של מתענים. עודני עומד ומשתאה ופוחד ורועד. שעלול הנני לנפל דלילה בידי סוכן מענים, ודנה גתקלו עיני בשתי הטלים הכתובות אנגלית "Goods Agent" והבינותי אז כי רק טעות היא. מפתגמי סטנה: בכסום האחת ט' ("מטענים") נכתבה האות ת'... והו תסכים לעמיתך רני ומורי כי כל הרואה את השלט הזה דומה כאילו הוא מתענה — בחיי עינניים!

ולפיכך, מוטל עליך רי עזמות, לפנות מיד אל מנהל הרכבות בא"י ולהשיעו כדבריהם האלה: מילא, אם פסידי הרכבת הם ברובם הגדול מבני דודנו, ניהא, כי ע"כ בביתנו הלאומי אנו נמצאים, אבל ש ת י מ ל י ם על שלט סטן של הרכבת, שהן כתובות עברית, מוטב שתכתבנה ללא ענויים — הגע לעננים!

אידיש דאטינא להכא, כדאי להעיר למנהל הרכבות בא"י על עוד שניאה אחת גסה, שנפלה בשלטי האזנות בארצנו... טילא, אם במקום "נחל שורק" כתבו "ואד-א-צורר" הרי זה העתקה מדויקה מלשון בני דודנו, נוסח ישמשאל; ו"סקיליה התחנה", הרי זו ג"כ עברית מקולקלת ומתורגמת בדיוק מאנגלית: "סקיליה סטיואן", ותחנת "בתיר" באה ב"פתח"

תורת ה"ב", רמו אולי ל"פיתוח" של פרנטיש ולא ב"סגול" בראוי לעם סגולת, אבל — תמה אני על דנהלת הרכבת בהרטוב, שנכשלה בשניאה כזה גסה יזאין לת כפרה, בנידה טמש: בערבית כתוב כפרוש: "ע ר ט ו ף" ובעברית: ה ר ט ו ב, עברית טהורה ונסיה.

אין זאת כי אם שכחה מצד הממשלה, אבל זהו מעוות שיוכל לתקן... * * *

זאין לך דבר, שאין לו שעה ואפילו ז ב ו ב קטן.

בזמן האחרון עלה הזכוב לגדילה בתוכנו, ואחב"י שאינם נוגעים אפילו ב"זכוב שעל הקיר", התעשתו הפעם וחוישו את הזכוב ה"נאשם" בשש רגליו ובארבע כנפיו על כס המשפט, העמידו נגדו עדים זקמין, לימדו עליו קטיגוריה וסניגוריה, וחרצו עליו משפט מות בתליה על שתי רגליו הא-חורות — וזאת למרות כל השתדלותה ודברי הס-ניגוריה הנלהבים של הרופאה ד"ר ברמן, חברת "צער בעל החיים".

ושואל אני שאלה קטנה ופשוטה: היכן היו כל גבורי המשפטים, כל הרופאים והרופאות, הא-חיות והאחים, בעלי החוסן והשמן קיפ, במחילה, בשעה שהכריזו השמשים שביתה ובתי הספר היו סגורים זכובים וכל מיני רמשים, סחי ומאוס וכ-יוצא בזה — מדוע לא הופיעו אז כל אנשי האסקילאפיוס לחרץ משפט פומבי כנגד מר ר ש ל ג י, שלא שלם בזמנו לשמשים העלובים

את משכרתם הפעוטה? מדוע לא הראו אז את חוטמם, אולי מפני שהיו בו "זכובים"?... חייכם, שלו הייתי, אני מורה או ננת, שמש או תלמיד בי"ס, הייתי מכריז חרם על המשפטים כל ידעום ולא הייתי רץ לשמע ב"אדיסון" את נאום הסניגוריה הקצר, שהחל בשעה 12 פחות רבע ונגמר בשעה 2 אחר חצות, עד שבאו אנשי הקהל וצעקו: אדוני הד"ר, די! די! והוא ענה להם בחכמתו: "אני עוד לא גמרתי ולא אגמר"!

אבל, אני גמרתי!... * * *

ואחרון חביב, כמו תמיד, שכונתנו היפה: תלפיות.

לפני שבועות מספר, כשכתבתי בשעורי זה ע"א ה"אורוה" שהעמיד אחד מתכרי הועד לפני כיתו בלב השכונה, פנה אלי ראש הועד בעלותו על מכונית תלפיות ואמר: — "הערתך, מר עזמות, היא צודקת מאד. בשבוע זה נקרא לאספת הועד ונדון בשאלה זו... צריך להסיר את הדבר המכוער הזה.

והנה, מאז עברו כבר שבועות אחדים: אם-כות כבר נקראו, ישיבות סבר היו — וה"כומבה" במקומה עומדת... נאמנו עלי דברי היו"ר המכובד שלנו, אבל כנראה שדעת חבר אחד הנוגע בדבר היא המכרעת. או אולי לא כדאי לעשות "נחת רוח לעזמות"? ילמדנו מר-עירנו בתלפיות!